

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/324/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219293
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112219293.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa J., s.r.o., so sídlom J., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou D. - E., s.r.o., so sídlom J., E. XX, proti odporkyni T. T., bytom X., X. XX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov S., so sídlom D., G. XX, W.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. I. T., advokátom so sídlom Q. N., L. I. S. 1, o zaplatenie 610,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. októbra 2013, č.k. 11C/416/2012-48 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 eur k rukám JUDr. I. T., advokáta, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 195,15 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 82,07 eur od 12.08.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 60,77 eur od 12.09.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 50,65 eur od 12.10.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 12.11.2009 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie 414,92 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.12.2010 do zaplatenia zastavil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 30,44 eur, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie 195,15 eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne. Odporkyňa sa zmluvne zaviazala platiť spoločnosti T-mobile Slovensko, a.s. za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Z ceny poskytnutých služieb, ktoré menovaná spoločnosť vyúčtovala odporkyni vyššie uvedenými faktúrami v celkovej sume 195,15 eur však odporkyňa neuhradila v lehote splatnosti faktúry nič. Pohľadávka na zaplatenie uvedenej ceny za poskytnuté služby proti odporkyni bola preukázaná právnym nástupcom vyššie menovanej spoločnosti postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa. Navrhovateľ sa teda v súlade s citovaným ustanovením § 80 písm. c) O.s.p. dôvodne domáha, aby súd rozhodol o splnení povinností, ktoré odporkyni vyplývajú z uzatvorenej zmluvy - záväzkového vzťahu medzi účastníkmi, konkrétne povinnosti zaplatiť cenu poskytnutých služieb. Preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie navrhovateľom uplatnenej ceny služieb 195,15 eur vrátane sumy 1,66 eur titulom poplatkov za oneskorenie platby, nakoľko odporkyňa podpisom zmluvy, resp. dodatku sa zaviazala zaplatiť i poplatky za podmienok určených navrhovateľom a vo výške, stanovenej cenníkom navrhovateľa, pričom výška týchto poplatkov je vzhľadom na nezaplatenú cenu služieb odporkyňou podľa názoru súdu primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Právne rozhodnutie odôvodnil § 52 ods. 1-3, § 53 ods. 1,4, § 54 ods. 1,2 Obč. zák., § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách, § 2 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Keďže odporkyňa v stanovenej lehote splatnosti jednotlivých faktúr nezaplatila navrhovateľovi dlžnú cenu služieb, dostala sa s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania a navrhovateľovi vzniklo právo požadovať od nej v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. aj úrok z omeškania z každej jednotlivéj fakturovanej dlžnej sumy a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Pretože si navrhovateľ v podanom návrhu uplatnil aj toto právo na zaplatenie úroku z omeškania súd odporkyňu zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých fakturovaných cien služieb odo dňa nasledujúcom po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia a to vo výške 9 % ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá bola platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. O náhrade trov konania odporkyňa súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.2 O.s.p.(nakoľko zastavenie konania v späťvzatej časti možno podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. možno považovať za úspech odporkyne v zastavenej časti konania) v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Nakoľko odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli súd jej náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.2 O.s.p.(nakoľko zastavenie konania v späťvzatej časti možno podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. považovať za jeho úspech). V predmetnej veci pomer úspechu (68%) a neúspechu (32%) vedľajšieho účastníka prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a preto mu patrí vo vzťahu k navrhovateľovi náhrada trov konania v miere 36 % (68% mínus 32%) z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 95,12 eur (2 úkony právnej služby po 39,84 eur - prevzatie a príprava vecí, písomné podanie + 1x paušálna náhrada 7,63 eur + 7,81 eur), a to vo výške 30,44 Eur podľa ustanovenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 160 ods.1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, a to len výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník sa k dovolaniu navrhovateľa písomne vyjadril tak, že žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že zmysel vedľajšieho účastníctva sa v predmetnom konaní naplnil. Vedľajší účastník poskytol odporcovi skutočnú pomoc v spore. Trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovy nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva odporcu. Uviedol, že procesná aktivita vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu. Ide tu síce o problém zavinenia konania, ale nie je dôvod popierať tento sankčný charakter aj pri viac-menej svojvoľnom podávaní návrhov na priznanie nedôvodného plnenia, založeného na neprijateľných zmluvných podmienkach, sankcionovaných

absolútnou neplatnosťou alebo pri podávaní návrhov, ktoré sa zakladajú na premlčanom nároku. Navrhovateľ sa vo svojom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, podľa ktorej vedľajší účastník nemá mať právo na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom navrhovateľ si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov. Navrhovateľ, nakoľko je poradcom, mal by byť teda aj odborne spôsobilý na podávanie jednoduchých návrhov na vydanie platobných rozkazov a nemal by žiadať pomoc advokáta. V dôsledku čoho by aj navrhovateľ mohol predchádzať zbytočnému navýšeniu trov súdneho konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 610,07 eur, spolu s úrokom vo výške 9 % ročne zo sumy 82,07 eur od 12.08.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 60,77 eur od 12.09.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 50,65 eur od 12.10.2009 do zaplatenia a 9% zo sumy 1,66 eur od 12.11.2009 do zaplatenia, 9% zo sumy 414,92 eur od 12.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 195,15 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 82,07 eur od 12.08.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 60,77 eur od 12.09.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 50,65 eur od 12.10.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 12.11.2009 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie 414,92 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.12.2010 do zaplatenia zastavil. Odporkyni, ktorá bola v konaní v pomerne väčšej časti úspešná, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi priznal podľa § 142 ods. 2 O.s.p. právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 30,44 eur, na úhradu ktorých zaviazal navrhovateľa. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 30,44 eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje pomerný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní menej úspešný (36 % čistý úspech), zaplatiť pomerné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade pomerného úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu pomerných trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania (prípadne pomernú náhradu trov konania), v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporkyňi ako spotrebiteľovi, odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, keďže v uvedenom prípade poskytol odporkyňi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyklučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 30,44 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 06.03.2014, režijný paušál 8,04 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.